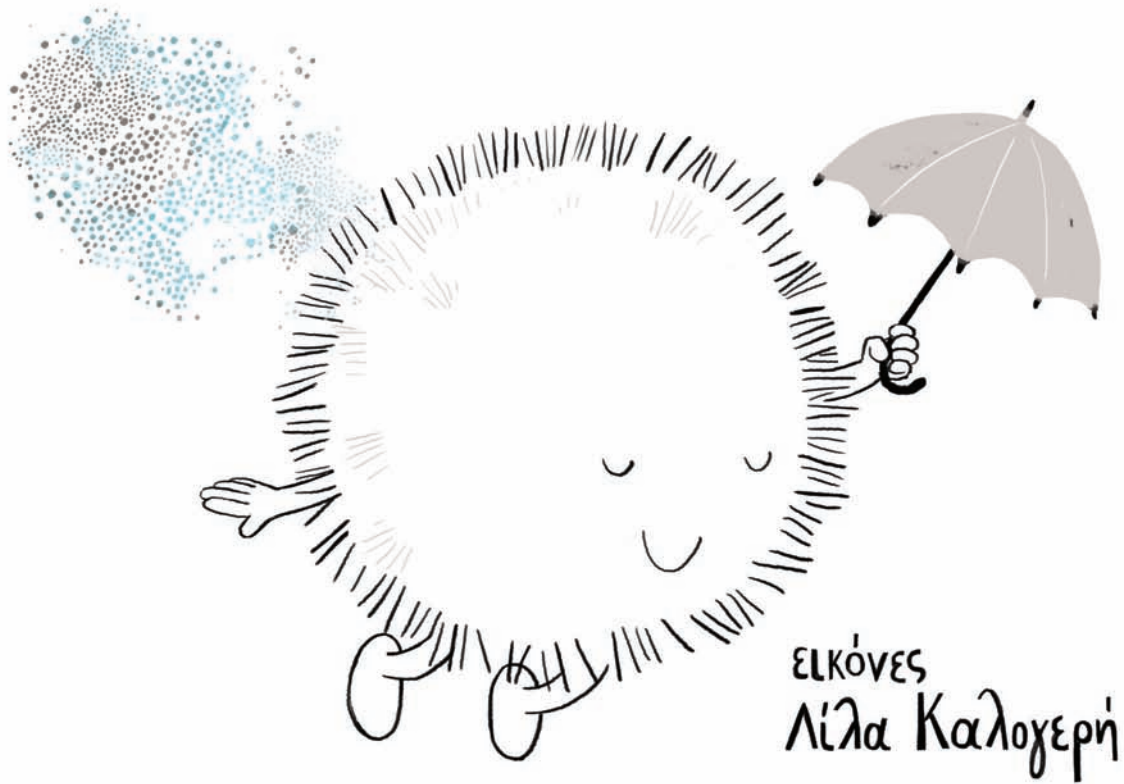
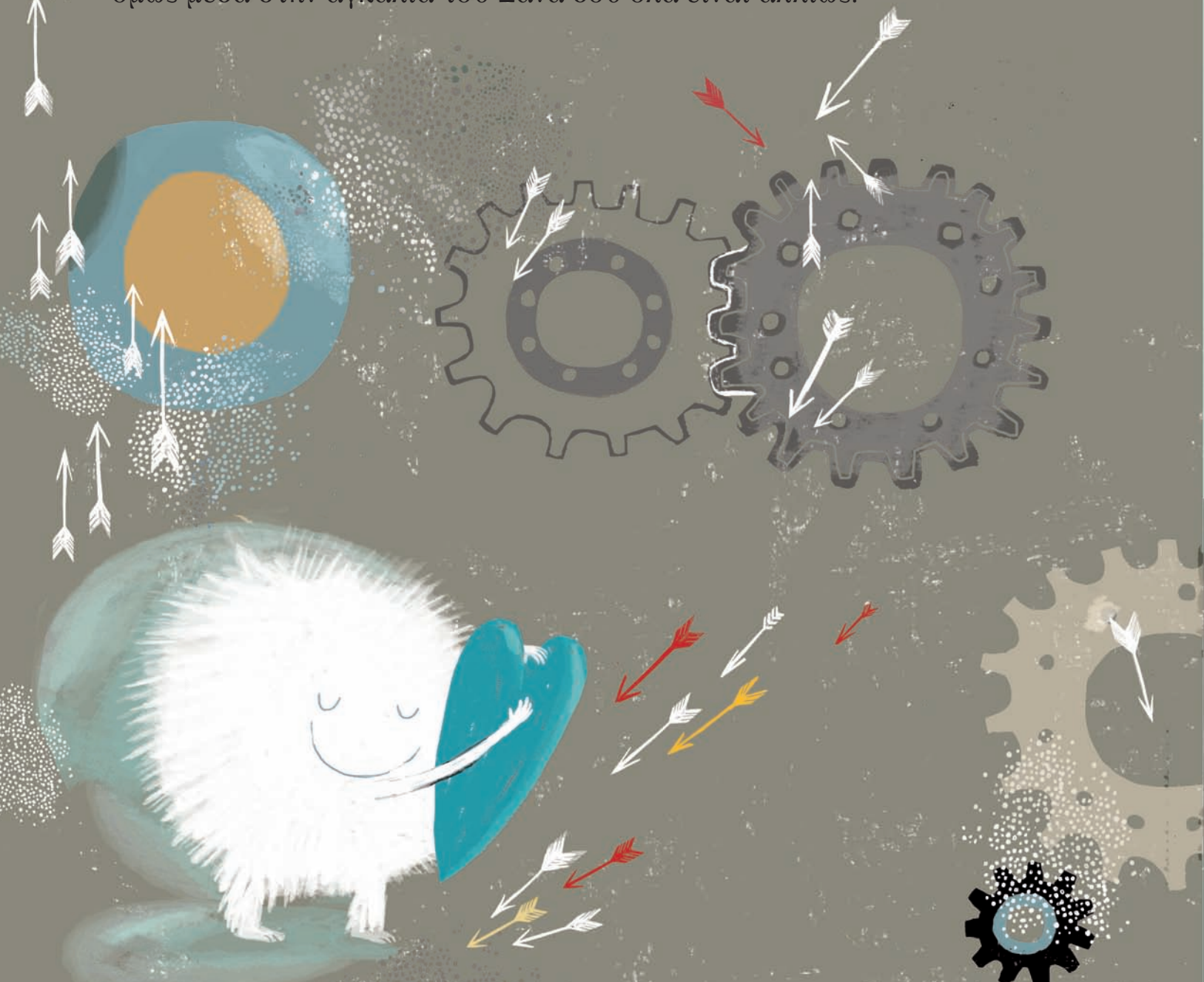

Μάκης Τσίτας
ΤΟ ΞΑΝΑ

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**

Τρέχεις όλη μέρα, αγχώνεσαι, εκνευρίζεσαι, γίνεσαι πτώμα, αλλά,
μόλις το δεις, μόλις δεις το Ξανά σου, ξεχνάς τα πάντα.
Γύρω όλα είναι χάλια, η κατάσταση πάει από το κακό στο χειρότερο,
όμως μέσα στην αγκαλιά του Ξανά σου όλα είναι αλλιώς.

Το Ξανά δε σε φωνάζει ποτέ με τ' όνομά σου.

Σε λέει:

«Ματάκια μου»

«Αγαπούλα μου»

«Ζωούλα μου»

«Φως μου»

Σε παρηγορεί όταν είσαι στενοχωρημένος...
Και χαίρεται όταν σε βλέπει χαρούμενο...

Αλήθεια, ξέρεις ότι πρώτος Ξαναλόγος υπήρξε ο μεγάλος φιλόσοφος Αριστοτέλης; Στα έργα του «Περί του Ξανά γενέσεως» και «Των περί το Ξανά ιστοριών» συνέλεξε τις ατελείς γνώσεις της εποχής του γύρω από το συγκεκριμένο θηλαστικό και προσπάθησε να τις συστηματοποιήσει.

Το Ξανά το συναντάμε
στη λαϊκή μας παράδοση:

Στο δημοτικό μας τραγούδι:
«Ξανά μου όμορφο, ρόιδο βαμμένο,
γιατί με μάρανες τον πικραμένο;
Πηγαίνω κι έρχομαι, μα δε σε βρίσκω,
βρίσκω την πόρτα σου αμπαρωμένη,
τα παραθύρια σου φεγγοβολούνε.
Ρωτώ το πάπλωμα πού 'ν' το Ξανά μου.
Το Ξανά σ' δεν είν' εδώ, πάει για τη βρύση,
πάει για να πιει νερό και να γεμίσει».